

Beste mensen,

We hebben vandaag een heel mooi evangelie.

Vier maal zegt Jezus:

zalig, zalig...

Maar vier maal zegt Jezus ook:

wee, wee....

Toch is het een evangelie

dat totaal anders is

dan wij eigenlijk gewend zijn.

Als wij iemand zalig of gelukkig prijzen

dan denken we aan iemand

die het bijvoorbeeld financieel goed gaat.

Natuurlijk zijn we ook wel zo slim

om dan meteen ook te zeggen:

'Geld maakt niet gelukkig.'

'Maar,' voegen we er dan toch ook

maar heel snel aan toe,

'het is wel makkelijk als je het hebt.'

Maar Jezus zegt hier toch iets heel anders!

'Wee u rijken!'

Ik houd van mooie, grote huizen.

Soms met grote tuinen er omheen,

of zelfs met een zwembad en een tennisbaan.

En toch ben ik niet jaloers.

Het zou mij allemaal te groot zijn.

'Wee u die volop te eten hebt.'

Het is toch eigenlijk triest

dat wij allemaal op moeten letten

niet te veel te eten.

Niet te dik te worden!

Terwijl er in de hele wereld

nog volop hongersnood is

en kinderen sterven van de honger!

'Wee u die nu lacht.'
Als ik nu wel eens naar de tv kijk
en ik zie in allerlei programma's
de mensen zo veel en overdreven lachen,
dan denk ik wel eens:
Het is teveel.
Ik hou van lachen.
Maar dit is te veel.
Het is niet meer echt.

En tegelijkertijd zie ik dat de mensen
God nauwelijks nog kennen.
En daarom maken zij allerlei gewone mensen
tot hun god.
Gewone mensen die wel
op een of andere manier succes hebben,
maar die toch gewoon mens zijn en geen god!
De zogenaamde helden van tegenwoordig.
De helden van de tv programma's.
De helden van de sportwereld.
Maar ze vallen nu allemaal met bosjes tegelijk om.

En daarom voelen wij toch aan
dat de eerste vier zaligsprekingen
die we vandaag in ons evangelie hoorden,
nog niet zo gek zijn.
Hoor u maar.
'Zalig gij die arm zijt.'
'Zalig die nu honger lijdt.'
'Zalig die nu weent.'
'Zalig als de mensen u haten.'

Ik heb op mijn werkkamer in de pastorie
op mijn bureau een heel mooi kruisbeeldje staan.
En als ik dan een preek aan het voorbereiden ben,
of aan het bidden ben,
dan zet ik dat kruisbeeld wat dichterbij.

En dan zie ik Jezus, hangend aan het kruis.
En ik vind dat mooi.
Het hoofd een beetje naar beneden.
Droevig.
Een doornen kroon op zijn hoofd.
De armen zo uitgespreid.
De spijkers door zijn handen en voeten.

En ik weet: Hij was toen door iedereen verlaten.
Toen de mensen mochten kiezen:
Barnabas of Jezus,
riepen ze allemaal:
'Barnabas, Barnabas!'
Je moet er niet aan denken,
als je zoiets overkomt.
Dat alle mensen jou laten vallen.
Terwijl jij alleen maar goed hebt gedaan.
Maar allemaal roepen ze samen:
'Barnabas moet vrij.'
'Jezus niet.'
Vreselijk!
Maar dat overkwam Jezus.

En het eigenaardige is:
Toch hou ik ervan om daar naar te kijken.
Jezus, hangend aan dat kruis.
Het maakt me niet bedroefd,
maar juist het tegenovergestelde:
Het troost me.
Ik voel me veilig bij Hem.
Ik voel me thuis bij Hem.
Ik voel me op mijn gemak bij Hem.

En als ik dan zo naar het kruis kijk,
dan begrijp ik ook ineens die woorden
uit het evangelie van vandaag:
'Zalig gij, die nu weent,
want gij zult lachen.'

In het sterven van Jezus
zie je ook al iets van Pasen doorschemeren.

In het evangelie hoorden we ook:
'Als de mensen u haten en uitstoten
omwille van de Mensenzoon,
zalig zijt gij...'
En nou komt het:
'Want groot is uw loon in de hemel.'
Dat is misschien wel de sleutel
om dit evangelie goed te kunnen begrijpen.
'Want groot is uw loon in de hemel.'

In de tijd van het communisme
werd het geloof in God afgezworen.
Je mocht niet meer geloven in God.
In hun ogen was geloven een zoethoudertje
om de mensen arm en dom te houden.
Want ze zouden hun beloning in de hemel krijgen.
De communisten vonden dat een soort excuus
om niets aan de armoede in de wereld
te hoeven doen.
'Opium voor het volk.'
In zekere zin hadden ze wel gelijk.
Als het geloof een excuus wordt
om niets aan armoede te hoeven doen,
dan is geloof verkeerd.
Maar Jezus bedoelt hier wezenlijk iets anders.
En ik hoop dat ik u dat een beetje
duidelijk heb mogen maken.

En dan tot slot nog iets over de eerste lezing.
Ook daar eigenlijk een hele krachtige uitspraak.
'Vervloekt is hij
die op mensen vertrouwt....'
'En gezegend is hij
die op de Heer vertrouwt.'
Hoe moeten we dat nou verstaan?

Mag je dan helemaal niet meer op mensen vertrouwen?

Wel, ik zie het zo:

Sommige mensen brengen je dichterbij de Heer.

Op die mensen mag je vertrouwen.

Maar veel mensen brengen je helaas niet dichterbij de Heer.

Kijk maar naar de zogenaamde helden

op de tv of in de sportwereld.

Die brengen je niet dichterbij de Heer.

Zij brengen je geen zegen.

En dan zegt de Heer: Kijk uit.

Vervloekt is hij die op mensen vertrouwt.

Daarom ben ik zo dankbaar dat we iedere zondag

woorden van Jezus zelf mogen horen.

Hem durf ik honderd procent te vertrouwen.

Amen.

881